

Samenvatting van de preek over zondag 11 van de Heidelberger catechismus

Lezen: Mattheüs 1 : 18 - 25

Vanaf zondag 11 spreekt de catechismus over 'God de Zoon en onze verlossing'.

We vragen eerst naar Zijn namen. Bij ons betekent een naam vaak niet zoveel, al kan iemands 'naam' ook een aanduiding zijn van iemands 'eer'.

In het oude Oosten betekenden namen vaak meer. Denk aan Abraham (vader van vele volken) en Salomo (vredevorst).

De Naam 'Jezus' zegt precies Wie Hij is en wat Hij doet.

Thema: *Jezus*

1. Hij is de Zaligmaker

God de Zoon, de Verhevene, wil 'Jezus' heten. Dat is op zichzelf een gewone joodse naam.

Hij is dus waarachtig God, en tegelijk: Jezus van de timmerman.

Waarom die Naam? Jezus betekent: de HEERE redt, maakt zalig.

Wie noemde Hem zo? De naamgeving was de taak van de vader, op de achtste dag na de geboorte (de dag van de besnijdenis).

Maar Jezus is niet de eigenlijke zoon van Jozef. Zijn Naam komt dan ook uit de hemel, bij God vandaan (Matt. 1:21, Luk. 2:21). Voordat iemand op aarde Hem Jezus noemt, is Hij zo al in de hemel genoemd.

En wanneer God de Vader een naam geeft, mag onze aandacht hooggespannen zijn.

De achtergrond van de Naam 'Jezus' vinden we in het Oude Testament. Twee personen vragen in dat verband onze aandacht.

- Jozua de zoon van Nun, de opvolger van Mozes. Zijn naam ('de HEERE zal redden') wijst heen naar Jezus. Jozua verlostte het volk van de vijanden en bracht hen in de rust van Kanaän » Jezus verlost Zijn volk van alle vijanden (zonde, wereld, duivel en dood), en doet hen rust vinden in het hemelse Vaderland.
- Jozua de hogepriester (Zacharia 3): hij staat met vuile kleren voor God (symbool voor de ongerechtigheid van het volk), maar ontvangt wisselklederen – teken van de vrijspraak door de Heere » er vindt verzoening plaats – om Jezus' wil.

Wat nu in het O.T. over de beide Jozua's verdeeld is, is in de nieuwtestamentische Jozua (Jezus) één: verzoening van de zonde en opening naar het Koninkrijk.

Dat is zalig maken: verlossen van het grootste kwaad (de zonde) en brengen tot het hoogste goed: de herstelde gemeenschap met God. Al het negatieve neemt Jezus weg en al het positieve schenkt Hij.

Voorbeeld: de drenkeling die niet alleen gered wordt, maar ook droge kleren aankrijgt.

Zo is Jezus' reddingswerk: het blijft niet halverwege steken.

Er zijn veel beschouwingen over Jezus. Maar zó hebben we Hem nodig: als de Zaligmaker, Die van de eeuwige rampzaligheid verlost. Zo krijgt Hij ook echt betekenis voor een zondaar.

Jezus is zoals Hij heet. 'Die Naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard, want Hij kwam om zalig te maken op aard'.

Als een proclamatie voor heel de wereld stond Zijn Naam boven het kruis geschreven in drie talen. Nog steeds draagt Hij deze Naam. Een Naam vol kracht,

uitlokkend, almachtig, triomferend. De Naam boven alle naam (Filipp. 2:9-11). 'Kust dan de Zoon, opdat Hij niet toorne...' (Psalm 2).

2. Hij is de enige Zaligmaker

'... omdat er bij niemand anders enige zaligheid te zoeken of te vinden is'. Het is een wonder van de Heilige Geest als we dat leren: afzien van alles buiten Jezus. Onze ellende is immers, dat we wel geluk zoeken, maar God daarin heel best kunnen missen.

We hoeven heus geen rooms-katholieken te zijn om onze zaligheid en welvaart ergens anders te zoeken dan bij Jezus. Protestanten kunnen er ook wat van..... Maar de Heere gunt Zijn eer niet aan een ander. Gezegend daarom, als we met alles en iedereen aan het eind komen, ook met onszelf. We zijn zelf immers de grootste vijand van onze eigen zaligheid. Niet echt buigen voor Hem is: Hem verloochenen. Voorbeeld: meneer Mondchristen in de Praatsteeg (uit 'de christenreis'). 'Niet een ieder die tot Mij zegt: 'Heere, Heere', zal ingaan in het Koninkrijk der hemelen' (Matt. 7:21).

Zoek niet langer buiten Hem; Hij is de (unieke) Weg, de (enige) Waarheid en het (echte) Leven.

Nergens zien we dieper dat Hij Zaligmaker heet en is, dan op Golgotha. Terwijl Hij zo zwaar lijdt, vloeien er woorden van zaligheid van Zijn lippen. Daarom is art. 26 van de NGB zo waar: 'Er is niemand die ons liever heeft dan Jezus Christus....'

Daarom niet geaarzeld: ga tot Hem!

3. Hij is de volkomen Zaligmaker

Het is alles of niets. Jezus is het helemaal of Hij is het helemaal niet. Dus we moeten ook niet denken aan een soort boedelscheiding: Hij schenkt de vergeving, ik zorg voor verandering en vernieuwing. Nee: 'zonder Mij kunt gij *niets* doen' (Joh. 15:5).

Wie zichzelf nog voor één procent denkt te kunnen redden, is reddeloos verloren.

Alles wat niet Christus is in ons leven, is eeuwig tekort.

Christus alléén! God rechtvaardigt geen vromen, maar goddelozen (Rom. 4:5). Willen we dat zijn? Dat is wel pijnlijk, maar uiteindelijk bevrijdend. Jezelf verliezen, om Hem te winnen.

Hij is een volkómen Zaligmaker. Niet alleen de mogelijkheid van redding verwierf Hij, maar ook de redding zelf en de toepassing ervan in ons hart door de Heilige Geest. Buiten Hem missen we alles. *In* Hem hebben we alles. 'Hun zal een schat van zegeningen *in Hem* ten erfdeel zijn'.

Enkele vragen voor persoonlijke of gemeenschappelijke bezinning

1. Hoe denken niet-christenen over Jezus? Noem eens een aantal voorbeelden. Hoe zou u daarover in gesprek willen gaan?
2. Welke troost geeft het u dat de Heiland nog steeds de Naam 'Jezus' draagt?
3. Op welke manier kunnen we met de mond in Jezus roemen, terwijl we Hem in de praktijk verloochenen?

Voor de kinderen: weet jij wat jouw eigen naam betekent? En wat betekent de Naam 'Jezus'?

Wat is het verschil tussen een mooie naam die wij kunnen hebben, en Zijn Naam?

Ken je trouwens nog meer namen van de Heere Jezus? Lees maar eens Jesaja 9:5!

